

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця
Університет Миколаса Ромеріса (Литва)
Варшавський технологічний університет «Варшавська політехніка» (Польща)
Університет Хамлайн (США)
Плімутський університет (Велика Британія)
Університет імені святого Климента Охридського в Бітолі (Македонія)
Університет Тлемсена імені Абу Бакра Белкаїда (Алжир)
Харківська обласна військова адміністрація
Міжрегіональне управління Національного агентства України
з питань державної служби у Харківській та Сумській областях
Громадська організація «Розвиток громад Харківщини»

МАТЕРІАЛИ

Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції

«ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ»

23 листопада 2023 року

**Харків
2023**

УДК 351(06)
ББК 67.401я4
П 88

П 88 **Публічне управління: проблеми та перспективи:** матеріали Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, м. Харків, 23 листопада 2023 року. – Харків : ТОВ «Константа», 2023. – 16 с.

ISBN 978 -966-342-432-X

УДК 351(06)
ББК 67.401я4

ISBN 978 -966-342-432-X

© Колектив авторів, 2023
© ТОВ «Константа», 2023

ЗМІСТ

Організаційний комітет	10
Секція 1. «Теоретичні та прикладні аспекти розвитку публічного управління: досвід України та ЄС»	15
Секція 2. «Публічне управління та економічна політика в Україні»	15
Додаток 1. Тези доповідей учасників конференції (на електронному носії)	17

СЕКЦІЯ 1

Теоретичні та прикладні аспекти розвитку публічного управління: досвід України та ЄС

Belyavtseva Viktoriia, Jain Pradeep Kumar. ECONOMIC EFFICIENCY OF THE USE OF INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGIES IN MANAGEMENT ACTIVITIES LOCAL SELF-GOVERNMENT BODIES	17
Guogis Arvydas, Bernotas Dainius. REGARDING THE PROBLEM OF NON-TAKE-UP OF CASH SOCIAL ASSISTANCE IN LITHUANIA	22
Melnyk Viktoriia. INNOVATIVE TECHNOLOGIES OF PUBLIC ADMINISTRATION	32
Onatska Daria. POLICY IN THE FIELD OF PROTECTION OF CHILDREN'S RIGHTS IN THE CONDITIONS OF TERRITORIAL ORGANIZATION OF POWER IN UKRAINE	37
Shumskaya Anna. ACTUAL ISSUES OF DEVELOPMENT OF PUBLIC ADMINISTRATION TO ENSURE EFFECTIVE TERRITORIAL MANAGEMENT IN UKRAINE	42
Stepanenko Nataliia. THE INFLUENCE OF THE EFFICIENCY OF PUBLIC ADMINISTRATION ON THE INNOVATIVE DEVELOPMENT OF UKRAINE	46
Аведян Людмила Йосипівна, Міхеєва Ірина Вікторівна, Чухно Ольга Володимирівна. ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ КАДРОВОЇ ПОЛІТИКИ В ОРГАНАХ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ ТА МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ	50
Алексєєва Яна Леонідівна. ОБГРУНТУВАННЯ НАПРЯМІВ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ НАДАННЯ ПУБЛІЧНИХ ПОСЛУГ	56
Асєєв Антон Олександрович. СОЦІАЛЬНІ НАСЛІДКИ РЕФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ	62
Барка З. М., Потехіна Наталія Іванівна, Комісар Юрій Анатолійович. СУТНІСТЬ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПУБЛІЧНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ	67
Бондар Оксана Вікторівна. ДОСВІД ІНШИХ КРАЇН В НАПРЯМКУ УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОЦЕСУ УПРАВЛІННЯ ЕЛЕКТРОННИМ ДОКУМЕНТООБІГОМ В ОРГАНАХ ДЕРЖАВНОЇ ПОДАТКОВОЇ СЛУЖБИ	72
Бріль Михайло Сергійович, Барановський Дмитро Васильович. ДОСВІД УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ	

Лукашев Сергій Валерійович, Кудіна Ольга Сергіївна, Парсеґян Лаура Сергіївна. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНИЙ МЕХАНІЗМ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД	425
Макаренко Олександр Сергійович. УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ЕЛЕКТРОННОГО ВРЯДУВАННЯ ЯК ЗАСОБУ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ	431
Маркіна Марія Іванівна. СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ДЛЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ПРОСТОРОВОГО ПЛАНУВАННЯ НА МІСЦЕВОМУ РІВНІ В УКРАЇНІ	435
Масляк Мирослава Ігорівна, Білоусова Оксана Миколаївна, Горошко Олена Петрівна. ВПЛИВ ПОДАТКОВОГО КОНТРОЛЮ НА ЕКОНОМІЧНУ БЕЗПЕКУ РЕГІОНУ У ФОРМУВАННІ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ	440
Мішина Дар'я Андріївна. ОСОБЛИВОСТІ НАДАННЯ ЕЛЕКТРОННИХ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ	446
Мороз Ірина Володимирівна. ОБГРУНТУВАННЯ СТРАТЕГІЇ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ	451
Олексенко Михайло Вадимович. ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ АДМІНІСТРАТИВНО-ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ: ПЕРЕХІД ВІД ПРЕЗИДЕНТСЬКО-ПАРЛАМЕНТСЬКОГО ДО ПАРЛАМЕНТСЬКО-ПРЕЗИДЕНТСЬКОГО ТИПУ РЕСПУБЛІКАНСЬКОГО УСТРОЮ	456
Онищенко Світлана Павлівна. ФОРМУВАННЯ КАДРОВОЇ ПОЛІТИКИ ПУБЛІЧНОЇ УСТАНОВИ	462
Остапюк Єгор Костянтинівич. МЕХАНІЗМИ СПІВПРАЦІ ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ З УРЯДОВИМИ СТРУКТУРАМИ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ЕФЕКТИВНОЇ ПУБЛІЧНОЇ ПОЛІТИКИ	466
Панасенко Ірина Олександрівна. ПРИНЦИП ЗРУЧНОСТІ НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ В ОРГАНАХ ДЕРЖАВНОЇ ПОДАТКОВОЇ СЛУЖБИ	471
Полтавський Олександр Олександрович. МОТИВАЦІЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ УСПІШНОГО ВЕДЕННЯ БІЗНЕСУ	476
Пономаренко Олександр Олександрович, Мащенко Дмитрій Романович. РОЛЬ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ У ФОРМУВАННІ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ ДЛЯ ПІДТРИМКИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ	481
Попова Євгенія Олександрівна. РОЛЬ І ВПЛИВ ПОДАТКОВОГО КОНТРОЛЮ НА ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНУ БЕЗПЕКУ УКРАЇНИ ТА ЇЇ РЕГІОНІВ	485
Попович Олександр Юрійович. СУТНІСТЬ І ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ІМІДЖУ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ УКРАЇНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ УМОВ, ЯКІ ЗДАТНІ ЗАБЕЗПЕЧИТИ ПРОДУКТИВНИЙ РОЗВИТОК ПРОФЕСІОНАЛІЗМУ	490
Риндя Альбіна Сергіївна. ВИЗНАЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ДЛЯ ЕКОНОМІКИ	496

УДК 35.072:316.354

МЕХАНІЗМИ СПІВПРАЦІ ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ З
УРЯДОВИМИ СТРУКТУРАМИ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ЕФЕКТИВНОЇ
ПУБЛІЧНОЇ ПОЛІТИКИ

Остапюк Єгор Костянтинович,
студент 4 року навчання ОС «бакалавр»
за спеціальністю «Публічне управління та
адміністрування»
ХНЕУ ім. С. Кузнеця

Публічна політика є ключовим інструментом, який впливає на життя громадян та суспільства в цілому. Її формування і удосконалення вимагають спільних зусиль і співпраці між урядовими структурами та громадськими організаціями. Я розглянув механізми співпраці між цими сторонами та їх вплив на формування ефективної публічної політики. Щодо ролі громадських організацій у формуванні публічної політики, то насамперед слід зазначити заохочення участі громадськості .

Справді, питання механізмів співпраці громадських організацій з урядовими структурами для формування ефективної публічної політики завжди залишається актуальним, хоча багато науковців приділило не мало часу досліджуючи цю тему. Ведучі дослідники, такі як А.Вайль, Л.Саламон, П.Еванс, Е.Тіл , В. Бебик, В.Бортніков , Л. Дегтерьова,

Метою даної роботи є розгляд і аналіз існуючих механізмів співпраці між громадськими організаціями та урядовими структурами у процесі формування публічної політики.

Визначення ключових факторів, які впливають на результативність такої співпраці та ефективність публічної політики, що формується.

Підвищення усвідомлення про важливість взаємодії між громадськими організаціями і урядовими інституціями у процесі розробки політики.

Висвітлення передового досвіду та найкращих практик у цій сфері, що можуть слугувати моделями для подальших спроб зміцнення співпраці.

Розробка рекомендацій та стратегій для покращення механізмів співпраці та забезпечення більшої ефективності публічної політики завдяки участі громадських організацій.

Громадські організації відіграють важливу роль у стимулюванні участі громадськості в формуванні публічної політики. Вони можуть організовувати громадські обговорення, петиції, консультації з громадянами та інші заходи, що залучають громадян до розгляду та вирішення важливих питань. Яскравим підтвердженням цього є громадська організація "Відкрита Україна", яка організовує громадські форуми і обговорення щодо антикорупційних реформ в Україні. Також не менш важливу роль відіграє експертний аналіз та рекомендації. Громадські організації зазвичай мають значний досвід та експертні знання у конкретних сферах. Вони можуть надавати урядовим структурам цінні рекомендації та аналіз, що допомагають у формуванні науково обґрунтованих політичних рішень. Наприклад: Громадська організація "Всесвітній природоохоронний фонд" надає рекомендації щодо збереження біорізноманіття та сталих споживчих практик. Організації можуть виконувати функцію моніторингу та контролю за реалізацією публічної політики. Вони слідкують за тим, як урядові структури виконують прийняті рішення, та можуть виявляти порушення або неефективність.

Головним завданням співпраці громадських організацій з урядовими структурами полягає в створенні механізмів для спільного вирішення суспільних проблем та формування більш ефективною та раціональною публічної політики в інтересах громадян та суспільства в цілому.

Механізми співпраці між громадськими організаціями та урядовими структурами. Процес розвитку громадянського суспільства пов'язаний з певними викликами і тому важливе значення має належне правове регулювання діяльності громадських організацій. Правове регулювання повинно ґрунтуватися на принципах невторчання дерегуляції та максимального

залучення потенціалу громадського суспільства до процесів у державі. Результати багатьох років розвитку громадянського суспільства в Україні свідчать про позитивну динаміку зростання впливу громадських організацій на політику країни, а також про наявність широкої бази правових норм які регулюють їхню діяльність. Українське законодавство не надає чіткого визначення терміну громадянське суспільство але замість цього використовує поняття інститути громадянського суспільства. Згідно з роз'ясненнями міністерства юстиції до інститутів громадянського суспільства віднесено: громадські організації, професійні та творчі спілки, організації роботодавців, благодійні та релігійні фонди, органи самоорганізації населення недержавні засоби масової інформації та інші непідприємницькі товариства і установи які діють відповідно до законодавства[1 с.60]

Серед сучасних інституціолізованих практик взаємодії органів публічної влади з громадськістю у виробленні й реалізації публічної політики, залежно від форм та функціональної мобілізації, можна виокремити дві основні групи.

Перша група практик використовує інституційні форми взаємодії де ініціатива належить громадськості: участь у розробленні і обговоренні проектів нормативно-правових актів; громадські бюджетні ініціативи; діяльність асоціацій, громадських рад, консультативно-дорадчих органів, експертно-аналітичних структур, комісій, інноваційних платформ; функціональне представництво; громадський контроль за діяльністю влади тощо.

Друга група сучасних практик взаємодії органів публічної влади та громадськості використовує такі форми в яких ініціатива належить владним інституціям, зокрема: залучення представників громадськості до організації виборчого процесу; підтримка діяльності громадських організацій; організація діяльності державно-громадських фондів, залучення інститутів громадянського суспільства до правозастосовної та правозахисної діяльності; залучення громадських об'єднань, на основі укладених з органами влади договорів, до надання соціальних послуг населенню; підтримка програм само зайнятості та дрібного підприємництва внутрішньо переміщених осіб у територіальних

громадах; співпраця органів публічної влади і громадськості в процесі підготовки та перепідготовки публічних службовців та громадських діячів тощо. Слід зазначити, що громадські організації часто мають докладний аналіз проблем та власні ресурси, які можуть бути використані для вирішення конкретних завдань. Їх участь допомагає робити публічну політику більш ефективною та науково обґрунтованою. Часто спілки громадян виступають за права та інтереси меншин, вразливих груп населення та інших соціальних категорій. Спільна робота з ними допомагає забезпечити рівність та включення в процес формування політики.

Механізми співпраці між добровільними об'єднаннями та урядовими структурами є важливими для формування ефективною публічної політики. Громадські організації відіграють ключову роль у стимулюванні громадської участі, надають експертні рекомендації, контролюють реалізацію політики та забезпечують рівність та включення у рішеннях. Співпраця між соціальними організаціями та урядовими структурами сприяє збільшенню легітимності та ефективності публічної політики. Важливо продовжувати розвивати ці механізми і підтримувати співпрацю між різними сторонами з метою досягнення загальних цілей і поліпшення якості життя громадян. Успішна співпраця громадських організацій і урядових структур вимагає відкритості, взаємоповаги та розуміння інтересів і потреб обох сторін. Прозорість у прийнятті рішень, доступ до інформації та можливість висловлення різних думок грають важливу роль у побудові довіри і сприянні спільній роботі. Ця співпраця створює можливість для кращого розуміння потреб суспільства, пошуку інноваційних рішень та вирішення складних проблем. Вона є фундаментом демократичного управління і забезпечує більш справедливу та ефективну публічну політику.

В умовах подальшого розвитку України як демократичної, соціальної, правової держави особливої актуальності набувають питання необхідності удосконалення існуючих та створення нових інституціональних основ участі громадськості у виробленні публічної політики та прийнятті управлінських

рішень. Налагодження результативної взаємодії громадськості з органами державної влади та місцевого самоврядування у формуванні й реалізації публічної політики є одним з ключових завдань. Завдяки спільній роботі та обміну знаннями між громадськими організаціями і урядовими структурами, можна досягти покращень в таких важливих сферах, як охорона навколишнього середовища, права людини, охорона здоров'я, освіта, економічний розвиток та багато інших. Ця співпраця відображає сучасні вимоги та можливості для розвитку суспільства.

Отже, механізми співпраці громадських організацій з урядовими структурами для формування ефективної публічної політики грають ключову роль у розвитку демократичного суспільства і забезпеченні високої якості управління. Спільна робота між цими двома секторами сприяє досягненню спільних цілей і вирішенню глобальних викликів.

Література:

1. Конституція України. – К., 1996. – ст. 18 13.
2. Корупція та відповідальність за корупційні дії: Навчально-методичний посібник / За заг. ред. проф. К.М. Левківського. – Львів : Астролябія, 2009. – 150 с.
3. Кращі практики мобілізації внутрішніх ресурсів українських громад. – Київ : Інститут успішних громад, 2007. – 105 с.
4. Бебик В., Бортніков В., Дегтерьова Л., Кудряченко А. Держава і громадянське суспільство: партнерські комунікації в глобальному світі : Навчально-методичний посібник. – Київ : ІКЦ «Леста», 2006 – 160 с.
5. Кашуба Я.М. Корупція та відповідальність за корупційні діяння : Навчальний посібник. – Львів : ПАІС, 2007. – 208 с.

Науковий керівник: к.е.н, доц. Єрмоленко О.О

Матеріали конференції публікуються в авторській редакції.